

Bilag 12.

DANSK SKOVFORENING

København, den 25. marts 1971.

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat, lov nr. 159.

Dansk Skovforening, der repræsenterer så godt som alle skovinteresserede i Danmark og herunder hovedparten af landets skovejere — store såvel som små — skal herved indtrængende henstille, at lovforslaget ændres således, at skovejendomme ligestilles med de i lovforslagets § 1 nr. 2 omhandlede landbrugsejendomme og således forbliver undergivet særlig indkomstskat efter de hidtidige regler.

Skovejendomme er for nylig efter mange års forhandlinger blevet undergivet de samme regler om ejendomsskat som landbrugsejendomme, jfr. lov nr. 600 af 19. december 1969 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Langt de fleste private skovejendomme i Danmark indgår sammen med én eller flere landbrugsejendomme i et samlet ejendoms-kompleks, og dette har siden den nævnte lovændring været undergivet ensartede regler ikke alene, for så vidt angår særlig indkomstskat, men også med hensyn til ejendomsskatterne. Disse kombinationer af skov- og landbrugsejendomme er normalt prioriterede under ét, de er hyppigt vurderet til ejendomsværdi under ét, og de skifter ejer under ét, hvad enten dette sker ved overdragelse eller arvefald.

Det ville virke ganske unaturligt, om denne nu etablerede ensartede behandling skulle brydes, således at den del af den samlede ejendom, der er bevokset med skov, ved overdragelse eller arvefald undergives andre regler om særlig indkomstskat, end den samlede ejendom iøvrigt. Ved overdragelse af den samlede ejendom til en pris, fastsat ved forhandling, vil det være umuligt at foretage den af lovforslaget nødvendiggjorte fordeling af denne pris mellem

skov og landbrug. Selv når ejerskifte finder sted til ejendomsværdien — som det hyppigt er tilfældet ved arv og familieoverdragelse — vil den nødvendige deling af vederlaget på de forskellige ejendoms-kategorier i visse tilfælde være udelukket, nemlig når skov og landbrug er vurderet under ét.

Skovejendommens økonomiske stilling er lige så svag som landbrugsejendommens, og dette var hovedårsagen til, at disse to grupper af ejendomme for nylig blev ligestillet med hensyn til ejendomsskatter. Skovejendommene ville meget vanskeligt kunne bære en yderligere økonomisk belastning i form af forhøjet særlig indkomstskat ved ejerskifte.

Som begrundelse for, at andre i landzone beliggende ejendomme end landbrugsejendomme berøres af den foreslåede forhøjelse af den særlige indkomstskat, anføres det i forslaget side 5 „at der mange steder er foregået en egentlig bymæssig udvikling, der har medført lige så store værdistigninger for sådanne ejendomme, som for ejendomme i de tidligere inder- og mellemzoner, der kom i byzone ved by- og landzonestelovens ikrafttræden“. Dette er sikkert rigtigt for så vidt angår forskellige former for ejendomme i landzone, der ikke er landbrugsejendomme — således navnlig en del industri- og beboelsesejendomme. Men det må være aldeles åbenbart, at dette ikke kan gælde skovejendomme, der på grund af fredskovsbåndet ikke kan overgå til anden benyttelse, og hvis værdi således er ganske uafhængig af, om de er beliggende i nærheden af områder med en bylignende udvikling eller ej.

Lovforslagets begrundelse for at bibeholde de hidtidige regler om særlig indkomstskat, for så vidt angår flertallet af